

ud af Lovforslaget. Ligeledes udtog man en Bestemmelse om, at der omkring i Forretningerne skulde ophænges Plakater — paa samme Maade som Tilfældet er hos Forhandlere af Margarine — om, hvem der havde Lov til at handle med Cigaretter. Ogsaa den Bestemmelse blev taget ud af Lovforslaget. Den Nervøsitet, der var til Stede, da Lovforslaget om Cigaretafgiften blev fremlagt, svandt saaledes bort. Princippet opretholdt den daværende Minister, han vilde have en Banderleafgift for Cigaretter, og en saadan blev ogsaa gennemført, men de omtalte Kontrolbestemmelser blev taget ud. Og hvorledes har saa denne Cigaretafgiftslov virket? Ja, efter hvad højtstaaende Embedsmænd i Finansministeriet har sagt til mig, har den virket udmærket. Loven har indbragt alt, hvad den var kalkuleret til at skulle indbringe, og der har ikke været nævneværdige Gener som Følge af, at de skarpe Kontrolbestemmelser blev udtaget. Saaledes som det er gaaet med denne Lov, tror jeg, at det ogsaa vil komme til at gaa med det foreliggende Lovforslag. Selv om Kontrolbestemmelserne mildnes, vil den her foreslaaede Afgift sikkert kunne indbringe, hvad den skal — om den i øvrigt vil kunne indbringe det kalkulerede Beløb, bliver et andet Spørgsmaal; jeg stiller mig tvivlende overfor det. Det danske Folk er jo i sin store Almindelighed et lovlydigt Folk, og jeg tror ogsaa, at de Folk, der her især bliver Tale om, vil gøre deres til, at Loven bliver overholdt, naar det nu en Gang bliver fastslaaet som en Betingelse, at der skal ydes Afgifter ved disse Om sætninger. Og at man ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side stiller sig lempeligere og lempeligere, findes der jo et Bevis for i Stempel-loven. I den gamle Stempellov var, det saaledes, at en Overtrædelse blev belagt med en Bøde af det 100-dobbelte og et Minimum af 40 Kr.; men i den nuværende Stempellov er man gaaet ned til kun det 50-dobbelte og slet intet Minimum. Det vil altsaa sige, at hvis en Mand nu undlader at sætte et 25 Øres Stempel paa en Væksel under 500 Kr., kan han i Mulkt kun faa 12 Kr. 50 Øre; men efter den tidligere Stempellov fik han en Mulkt paa 40 Kr., for det var jo Minimum. Altsaa har man fra Lovgivningsmagtens Side ogsaa ved denne Lejlighed vist, at man kunde gaa ned. Og jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at ifølge Lov af 1872 om Stempelafgift af udenlandske offentlige Pengeeffekter, som nu er indgaaet i Stempel-loven, skal udenlandske Obligationer, Præmieobligationer o. s. v., som kommer her til Landet,

forsynes med Stempel. Men der var virkelig ikke ansat hverken Kontrolører eller nogen til at paase, at disse Stempler blev paasat, men det var saadan, at hvis Stempelpligten blev overtraadt, var det en Politisag, der kom for Domstolene, og saa blev vedkommende idømt en Bøde. Jeg formener ogsaa, at det er den Vej, vi maa gaa. Den nye Vej: atter ved denne Lov at ansætte en hel Række Mænd, som er nævnte i Loven, som skal lønnes med Honorarer — hvor meget eller hvor lidt, ved jeg slet ikke —, synes mig maa blive ganske unødvendig, naar man har Politimyndighederne til ogsaa ved Overtrædelse af Stempel-loven at kunne paatale Overtrædelser og varetage, at Bestemmelserne overholdes. Jeg ser jo nok, at hvis vi skal have alle disse Tilsynsmænd, skal de have Diskretionspligt; men jeg mener ogsaa, at der maa sættes en ganske bestemt Regel om, at disse Tilsynsmænd ikke maa spekulere i Papirer. Thi det vilde dog være at lægge Kabalen helt aaben, om disse Mennesker, som skal have Lov til hos Vekselerere og Banker at kige andre Folk i Papirerne og se, hvor der er en rigtig Tjans for at spekulere, kunde benytte deres Viden til selv at spekulere i Papirerne; det maatte, som sagt, foruden at de skal have Diskretionspligt, ogsaa være dem forbudt selv at deltage i Spekulationen.

Et Punkt, jeg særlig vil omtale, er Bestemmelsen i den nuværende § 24 om Meddelelse af Oplysninger til Skattemyndighederne o. s. v. Den vil nemlig blive til stor Gene for de Bankforretninger, der drives ude omkring i Landet, udenfor København. Og jeg har — uden at jeg skal kaste Ordet „København“ ud — en Følelse af, at denne Lov vil føre en hel Del ny Forretning ind til København. Det er nemlig saaledes ude omkring i Provinserne og paa Landet, at der er ikke saa mange Pengeinstitutter. Der er en enkelt eller et Par enkelte Banker o. s. v., vi kender hver i sin Egn saadan omtrent, hvem der er Kunder det ene Sted og hvem det andet Sted, og det vides, hvem der køber Aktier gennem den, og hvem der køber gennem den Bank o. s. v., og det ved Skattemyndighederne ogsaa godt. Altsaa, det vil blive meget let for Skattemyndighederne dér at gaa hen og i Henhold til denne Paragraf kræve oplyst, hvorledes Jensen nu har spekuleret dér, og hvad han har købt dér, og under denne Kontrol vil han ikke være. Der er en let Vej til København; selv fra det yderste Jylland kan man telefonere, og man kan ogsaa telegraferere eller sende Brev. Hvis en Mand